

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

27 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2018/39 No: 578
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Oğluna okul pantolonu alamadığı için
intihar eden İsmail Devrim'i haber yapan gazeteci
Ergün Demir gözaltına alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Emrah Ablak'la GÜNDEM

povizde büyük oyun .. swift+

Daha yakın zama-
na kadar dolar az az yük-
selirken, bi anda yine hızlı hızlı
yükselmeye başladı... Doların bu iv-
mesi önce ürünlere sonra vatanda-
şa yansıdı... Eskiden bi gün-
lük alışverişini 30 liraya hallet-
tiğini söyleyen ev hanımı Türkân
Belliböl, «Sımdı yine 30 lirayla
hallediyorum.. Ama et, tuvalet kağıdı, nütellay gibi
temel gıda ürünlerini listeden çıkardık» diyor..

"E? Götünüze neye siliyorsunuz?" diye ısrarlı sorularımız üzerine "Nuteyla kışağıyla sıyıracak temizliyoruz.. Dolayısıyla Nutelya da yenmez oldu" dedi... Belliböl yaptığı aşıkamada...

* Acun sörvayvırı gelsin burda seksin arın
Oralarda a^ç kalmak kolay.. Burada konu komşu
ua rezil ola ola a^ç kalmak var bi de.. // dedi..

★ Merkez bankası müdür müstesarı ise günlük
artışlarla ilgili "Yuro da az *pne değil ank
-Yuro'ya noluyo? Hadi dolar artıyo..Yuro yansı
gibi niye onunla artıyor... Böyle birsey olabilir
mi?... O zaman hadi bakalım ,biz de dolarla
beraber yükseliyoruz... Tek uyanık sen misin yu
ro?... Bi tek bize girmesin abi... Dünyanın
kerizi biz miyiz?" dedi... Bunun üzerine
hükümet "Keriz yok,bunlar manipölasyon.." dedi..

★ Orta doğu bir kumar masasıdır... Ama öyle bi kumar masasıdır ki, bu masada kartlar sürekli karıştırılır... Oyun bir türlü başlamaz... Kartlar ortadoğuda karıştırılır başka yerlerde dağıtırılar... Peki neden bu oyun? Geçmiş çağların zorluklarını bize dayatan bu oyunun ismi PİSPİRİK... Pispirikin iki temel unsuru "Güzel İkili" ve "Güzel Ölüdür... Bu kağıtları puan açısından toplamak mümkün... Ayrıca "kağıt üç"... En fazla kağıdı toplayan 3 puanı alır... Üzerine bi de pişti vurursan, yani yerdeki başıboş kağıdı aynı kağıtla ebeleden muazzam puan geliyor... Şimdi, piştileme sırasında masadan ses çıkarmak önemlidir... Pişti vurulurken elimizin kenarıyla masaya, sanki süralene küfredmişler gibi vururusun... Bu sesi çok uzaktaki sülalenin diğer fertleri hissederler ve akrabaların hayatta olduğunu bilirler... Bu hissedime "Sopumsal emilim" denir... Sinyaller dalga boylarıyla gelir... Dalga boyu ne kadar büyükse, sinyal de o denli güçlü olur... Ortalama

Orta doğu'da kartlar yeniden dağıtılıyor..

dalgı boyu Türkiye'de 14 santımdır... Bu büyüklükle sinyaller yaklaşık 400 km kadar yol katederler... Neredeyse İstanbul-Ankara otobanı yanı... En güzel sinyali afrikalılar çıkarır.. Ama pişpirik bilmedikleri için bu şansı kullanamamışlar ve akrabalarına sahip çıkamamışlardır..

★ Okey oyununu daha düne kadar tahta istakasıyla oynayan vatandaşlarımız, bu ahşap dokuyla ağac sevgilerini gösteriyorlar, elektriklerini atıyor, sektiklerini taşın kaş olduğunu (bakmadan) kabartmasından tanımaya çalışırken kolalarını adeta bi şöföürün kolunu açık candan sallandırması gibi okey istakasına dayayarak soluklanıyorlardı. Günümüz teknolojisi malesef tahtanın yerine "kaydırmalı camı" getirdi...Ve odun sevgisini bilene altımızdan tamamen çıkardılar...Artık çiçek tatmin etmek için telefonun üzerine oda spreji sıkan tanıdıklarım var... Lavanta, orman, oğsın vb... Peki, çiçek sevgimizin tatmin oldu, kokusu da var, ama bi yaprak koparıp da sevgilinin gözünün içine bakarak o yaprağı yerken "Çiçeğin yapraklarını yiyim mi?" mesajınınasıl verecez?.. Ha?..Veya "meyvelerini öldürayım mı?" "Tomurcuklarını astırayım mı?" "İlgi duyüye bilecek miyiz? Halbuki eskiden ne kolaydı...İlgi duyüyorsunuz kıza karşı, okey istakasını don hizzasına getirecek ileri doğrulttuğunuz da mesaj kolayca veriliirdi. Aşıkla birbirlerine olan hislerini odunla, gösterge taşıyla ifade ederlerdi... Kütahyadaki okey istakası mezarlığı sok mey ifade ediyor...Şu ana kadar 20 bin ton okey istakası atılmışını bildiren okey ve Batak Bakanlığı, 2023'e kadar bu rakamın 150 bin tona ulaşacağını söylüyor. "Pandik" ..Ortakul

★ Kaybolmakta olan bir diğer oyunumuz da...
ve lise koridorlarında birbirilerini neşele pándikleyen gençlerimiz
artık yok... Onları yutub'a, istagram'a, twic'e, twingir'a, srep
son'a, giberfayot'a kaptırdık.. Artık parmaklar ekran kokuyor..
Ama o eğlcn kakkahalar bugün bile antik dönemlerin estik
dokuları arasında akşam gölgeleri gibi uzuyor, karanlığa uzanıyor..

Normal şartlar altında,

insanların duymak isteyebileceği en büyük müjde birinci dünya savaşından beri genellikle barıştır. Ama uslu bir çocuk olursanız oralarda bir yerlerde bir ülkede bir devlet başkanının halkına savaş müjdelediğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında,

muhalafetin rolü iktidarın uygulamalarındaki çarpıklıkları, yolsuzlukları, usulsüzlükleri ortaya çıkarmaktır ve bunu yapmak için de öncelikli olarak parlamentonun gücünü kullanır. Ama uslu bir çocuk olursanız oralarda bir yerlerde bir ülkede muhalafetin onlarca yıldır mecliste hiçbir önerisini kabul ettiremediğini görürsünüz. O uzaklardaki ülkede son derece mantıklı bile olsa, sonuna kadar halkın çıkarına bile olsa muhalafetin her önerisini istisnasız reddeden bir iktidar vardır.

Ve normal şartlar altında,

siyasi partiler halkın çıkarlarını korumak iddiasıyla siyaset yaparlar. Ama uslu bir çocuk olursanız oralarda bir yerlerde bir ülkede muhalafet partisinin sırf eli kanlı bir katili serbest bırakabilmek için genel af peşinde koştuğunu görebilirsiniz.

Evet normal şartlar altında

değil ama çizgi filmlerin büyüdü dünyasında uslu durursanız görebileceğiniz yer küçük mavi şirinlerin mantar evlerde yaşadığı bir köy olsa da, burada gördüğünüz ülkede şirinlerin sayısı giderek azalmakta, ülkenin sakinleri yavaş yavaş Gargamelleşerek bir Gargameller ülkesinin son rötuşlarını vermektedir.

Normal şartlar altında, normal şartlar altında, neymiş bu **normal şartlar altında**? Bakın burası çok önemli: Lisede ev ekonomisi, lisansta iktisada giriş alan hemen herkes kendisini ekonomi yöneticilerinden daha yetkin görüyorsa bu Dunning Kruger etkisi değil işlerin gerçekten yolunda gitmediğinin işaretidir...

@baris_uygur

Kaç Yılandı?

FIRAT BUDACI

“Eylemdeki çocuklar yerine anne babaları hapse gönderelim” fikrini ortaya atan Adana Valisi İlhan Atış, “Çok samimi söylüyorum, içten söylüyorum... Çocuklar, biz Adana yönetimi, sizi annenizden babanızdan daha çok seviyoruz...” diye devam ederek kontrolden çıkalı **10 yıl**,

Çekirge istilasına uğrayan Kıbrıs Rum Kesimi, yardım istediği BM'den, “Dişi çekirgenin karnını boydan boya keserek içine yer fıstığı doldurun. Derin bir tavada kızgın yağda hafifçe pişirin. Tuzla tatlandırın. Fazla pişirip yakmayın,” tavsiyesi alalı **14 yıl**,

Antalya'nın Çaybaşı Mahallesi muhtar adayı Donjuan Kocakuşak, ismi nedeniyle yanlış anlaşılmdan endişe duyduğu için seçim broşürlerinde Donjuan'ın yanına “Dişi Zülfü'nün oğlu” parantezini açalı **19 yıl**,

Cüneyt Arkın, dünyanın başına musallat olan düşmanlarla mücadele etmek için gittiği ülkeye giriş yaparken, filmi izleyenler üzerinde “Yabancı Ülke” yazan bir tabela görelü **34 yıl**,

Manken Doğa Bekleriz, kepçe olarak nitelediği kulaklarını bir davete giderken Japon yapıştırıcısıyla kafasına yapıştıralı **12 yıl**,

“Tarkan'ın baldızı” olarak ünlenen Berna Öztürk, “Oyunculukta sevişme sahnelerinin sorgulanması bile bana aşağılayıcı geliyor. Ben gerçek hayatta da sevişen, öpüşen bir kadını. Ailemden de bu konuda destek gördüm,” diyeli **13 yıl**,

Özcan Deniz, “Bazen objeleri 3 boyutlu görüyorum,” açıklamasıyla, objeleri her zaman 3 boyutlu gören insanlık âleminin farkını ortaya koyalı **14 yıl**,

Medyum Memiş, Medyum Keto'yu dövdükten sonra, Medyum Aysin Yeliz'i de döverek cinler âleminin bir numarası olduğu mesajını vereli **21 yıl**,

TRT Denetleme Kurulu, içinde hiç gitar kullanılmayan bir şarkıya, “orkestradaki gitarın akordu bozuk” gerekçesiyle onay vermeyeli **48 yıl**,

Devrimci akımlarından nefret eden Schopenhauer, Frankfurt'ta yapılan bir halk gösterisinde kalabalığa ateş açan muhafızlara dürbünü tüfek yerine kullansınlar diye opera gözlüklerini vereli **170 yıl olmuş**.

nisan hakan

Merhaba.

Biraz önce ünlü bir sanatçı arkadaşım geldi eve. Hep hayali kuzenim gelecek değil ya, arada da gerçek insanları geliyor. Kim olduğunu söylemeyeceğim, önemli biri. "Hayatım boyunca önemli biri olmak istedim" dedi. "Kim istemez ki, sen oldun da zaten" dedim. "Şimdi şimdi anlıyorum ki, önemli biri olmak iyi bir şey değilmiş Alpay" dedi. "Ne demek ki bu şimdi" dedim. "Gitmek istiyorum artık bu ülkeden, en ufak bir ümidim kalmadı ülkeye dair, biz burada kötü yaşıyoruz, kötü yaşayan insanların arasında kaybolup gidiyoruz, şimdi mesela başka bir ülkeye gitmek istiyorum, fakat işte ben burada bir şeyim, orada hiçbir şeyim, halbuki burada da hiçbir şey olsaydım, orada da hiçbir şey olmak umurumda olmazdı, çünkü aslında orada yaşayan hiçbir şey, burada yaşayan bir şeyden daha iyi durumda, insan gibi yaşıyorlar, bana bir neşe oluyor, bu neymiş ya" dedim. "Gideyim ben o zaman" dedi. "Git lan" dedim. "Hatta gerçekten başka ülkeye git, bir daha da gelme" dedim. "Bu neymiş ya" dedim. "Halla halla" dedim. Gitti sonra. Susmadım arkasından. Konuştuğu konuşur, bana bir neşe oluyor, bu neymiş ya" dedim. Hamırcık ya. Neymiş, ülkeden ümidini kesmişmiş. Pis ya.

Bu arada bisikletçiliğin en güzel taraflarından biri de, onun mekanından anlıyor olmak. Eğer bisikletin mekanından anlıyorsan, evet sen gerçek bir bisikletçisin, ve bu harbiden büyük bir eğlence. Sorun çözmek süper bir olay. At'a hakim olmak. Yani at'a biniyorsun ama at sana hakim. Olmaz öyle. Bilmek lazım. İyidir. Bisikletçilik böyle güzeldir. Sadece pedal çevirmekle olmuyor bu işler. Geçenlerde mesela, pedal çeviriyordum, her pedal çevirdiğimde, bilhassa da sağ pedala abandığımda, "çıt", "çıt" diye bir ses geliyor sürekli. Bisikletçinin en sevmediği şeyler bu seslerdir. İnsanı ruh hastası eder. Dayanılmazdır. Bir an önce eve dönlün, bu çile bitsin istersiniz. Eğer pedal'dan ses geldiğini düşünüyorsanız, aslında dört ayrı yerden ses gelmesi muhtemeldir. İlki, evet pedal'dır. Büyük ihtimalle erimmiştir artık içi ve boşluk oluşmuştur. Geri dönüşü yoktur, pedal çöp olmuştur artık. İkincisi, aynakol dediğimiz orta dişlilerin yapraklarını tutan vidalar gevşemiştir. Üçüncüsü, göbek nanaydır artık. Dördüncüsü ve en beklenmeyen ise, cebinizde misal bozuk para, anahtar gibi şeyler olabilir, ve siz her pedal çevirdiğinizde, cebinizde çarpışır ve siz bu sesin pedal'dan geldiğini düşünebilirsiniz. Bu dördüncü seçeneği de ancak benim gibi süper bisikletçiler bilir. Hay yavrum heyime benim. Neyse, dönüşü zor ettim. Aceleyle eve döndüm. Bir an önce çözmeliydim sorunu. Diğer bisikletteki pedalları söktüm, aynakol yaprak vidaları için özel tornavidayı da aldım yanıma, pedal sökmek ve takmak için dev sekiz alyanı da aldım tabii, aşağı, sitenin otoparkına indim. Önce ceplerimi boşaltıp otoparkta kullandım öyle bisikleti. Evet hala pedaldan ses geliyordu. Demek ki ceple ilgili bir durum yoktu. Öncesinde de yaprakları sıkıştırmıştım zaten. Yapraklarda da sorun yoktu. Ya pedal, ya göbek. Ama önce pedal'ları değiştirip denemek lazımdı. Çünkü göbek en sondur, çünkü onu değiştirmesi en zordur. Basitten zora doğru olacak her şey. Pedalları da değiştirdim. Ve nefesimi tutup yeniden sürmeye başladım bisikleti. Sorunun pedal olması için dualar döktüm rabbıma. Ve işte ses kesilmişti. Ahah-haa, pedal'mış işte sorun çıkaran. Pedal'mış işte içi eriyen, gevşeyen, boşluk yapan. E binlerce kilometreden bahsediyorum bir yerde de. O an nasıl mutlu oldum anlatamam. Bisikletimin tepesinden inmedim. Defalarca, defalarca tur attım otoparkta. Otoparkın dışına çıktığım da oldu. Ağladım. Ancak gerçek bisikletçiler anlar o an neler hissettiğimi. Bisikletçi sadece bisiklet kullandığı zaman mutlu olmaz. Böyle şeyler de bisikletçiliğin çok önemli bir parçasıdır. Bisikletçinin mutluluğu bunlarla tamamlanır. Bir de bisikletçiye gitmemek de muhteşem bir şey. Neredeyse bir bisikletçi dükkanında olan bütün aletler var bende. Hem ne güzel aletler, görseniz aklınız çıkar. Mutluyum işte öyle.

Bir de beni çok mutlu eden bir şey varsa, o da kesinlikle "mangal". Kess-sinn-likk-le ama. Mangal için yapamayacağım hayvanlık yok. Ha ben mangal yapamam, **bişiremem**, mangal başında duramam, ama mangal ortamı olduğu zaman ben mutlaka orada olurum. Mangal ortamına en önde hep ben koşarım. Ara ara oluyor mangal ortamlarımız. Arnavutköy'de müzisyen arkadaşımız canımız ciğerimiz Mustafa Öztürk'ün bahçesinde. En önde ben gidiyorum. Ayı gibi yiyorum içiyorum, en son da ben ayrılıyorum. İçrenç biriyim. Geçen yaz da Muğla'da bir arkadaşımın düğününe gidecektim, mangal haberi geldi, dedim "sokarlar düğününe, ben mangala gidiyorum". Mangala gittim tabii. Düğün ne. Düğün hep olur. Mangal da hep olur ama tek bir mangal bile kaçmaz, kaçırılmaz. Olaylar hep budur.

Hoşça kal.

"laheyya"

28 Eylül Cuma / **BKM Mutfak Çarşısı** / Saat: 20.30 / bilgi: 0212 327 72 00
29 Eylül Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

Furkan Özçoban

ALO FUAT ABİ SELAM...
ABİ BEN SENİ BİRAZ SONRA
ARAYAYIM MI?

ULAN ŞİMDİ DE
SEN ARADIN ZATEN!!

BİRAZ SONRA DA
ARAYAYIM,
NOLUR LAN... ÇOK
YALNIZIM...

ÖFFF...

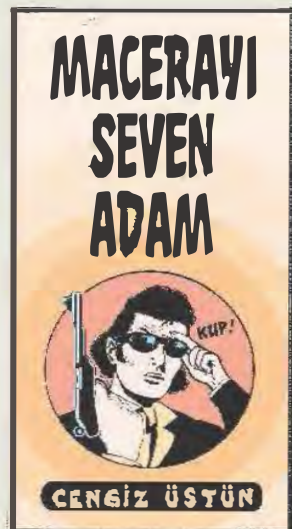

Kardeşlerim, abilerim,
ablalarım, büyüklerim,
küçüklerim, Atinalılar,

Herhangi bir üniversite kantinini, bahçesini gözünüzün önüne getirin. Yanına gidip sohbet edebileceğiniz insanlar normal gençlerdir. Bir de bunların siyasetle çok ilgileneni vardır. Bakın bunda da sorun yok ve hatta sonuçta hiç ilgilenmeyenler bile bir yerde politiktir aslında hiç ilgilenmemekle. İşte bu siyasetle ilgilenen gençlerin, atıyorum radikal partilere gönül vermiş olanları da candır. Ama örneğin ANAP'lı genç nedir yahu? Gencecik bir insan, nasıl bir motivasyonla ANAP'lı olur, LDP'li olur, CHP'li olur

Daha açık anlatmak için şöyle söyleyeyim; hani bugün hemen her gencin youtube'ta olsun, instagram'da olsun abuk subuk fotoğrafları yok mu? Yarın öbür gün sanayi ve dış ticaret bakanı, enerji ve tabii kaynaklar bakanlığı müsteşarı olacak insanlara benziyor mu herhangi biri? E ama hâlbuki tanıdığımız neredeyse herkesin böyle abuk subuk pozları var, e kim olacak geleceğin maliye ve gümrük bakanı, kimi yapacağız aileden sorumlu devlet

Belki o zaman kurtuluruz bu kısır döngüden, lisede kravattı başına bağlayıp koşmamış, üniversitede derse girmek yerine çimlerde yuvarlanmamış eti form arası altınbaşak kıvamında sunta ruhlu heriflerden.

"Eskiler başkaydı demeyin, siz başkalaşın bir zahmet!"

UYUN TEORİSİ: Kocaman ülkede yıllardır kafalarına göre at oynatanlar, iki Atak Helikopteri'ne gökte harmandalı oynatmış, çok mu?

KADER: Ağaç demiş ki baltaya 'Sen beni kesmezdin ama ne yapayım ki sapın benden!'

Açıkça arap düşmanlığı yapan ve kendini 'batılı' sanan yandan yemiş modernlerimizin çoğunun adının arapça kökenli olması, nasıl bir yazgı? Bu ezik ruhlu, baba evinden utanan faşistler, İngiltere Kraliçesi'nin muhtelif yerlerindeki kıllara şiddetle özenen zavallılar...

asdasdjhgh: Son on beş yılımızın özeti. Bu dönemin müziği de şu: "Wi-Fi, Wi-Fi, çen olsun yandaşımız çen olsun vay!"

KAYAN YILDIZ: Türbanlı ya da türbansız, şu 'kayan yıldız' şımarıklığından hiç hazzetmiyorum. (Çağırışının tesiri altında, Kayhan Yıldızoğlu'na saygılarımı sunarım.)

1000: Bu yılda türk bilgini İbn-i Sina, kahveyi keşfetti ve tıpta ilaç olarak kullandı. Kahveye ilk verdiği isim de 'bunc' idi. Bu isim, Etüpyopa'da halen daha kullanılıyor...

TÜRK HAVA YOLLARI: Dünya markasıyız diye gubarmayı biliyorsunuz ama bi uykü gözlüğü veremiyosunuz yolcuya! Nedir maliyeti o siyah bandın? Reis veya avanesi istese, gömlek yırtar, çorap keser, yaparsınız ama...

AH: Yanımdaki kadın incik boncuk tezgahına yöneldiğinde, ruhum işgale uyrur adeta...

BERBER AĞBIYE SESLENİŞ: Genelinde taşra hayatında acele olmadığını öğrendim. Özelinde iyi adam olduğunu da tartıttırmam. Muhabbetin de iyi. Yalnız ağbicim, "Gidicem" diyorum, "Kızımı görücü" diyorum, ne uzattın traşı be arkadaş. Yo, kıranazdım kalbini, içime attım. Ama tümden de unutmayıp aha buraya yazdım sayın berber ağbicim...

ÖDÜLSÜZ AYRILAN YARIŞMACI: Çarkifelek, tokadını bizim gibilere saklar...

BOŞ İŞLER BİZDEN SORULUR: Dört yaşındaki Lale Leyla, Pritt'in kırmızı kapağını bir oyuncağa şapka gibi taktı. İyi de oturdu. Fes gibi oldu ama püskülü eksik. İlk boş zamanda püskül yapıcım ona. Genetik test yok, saçmalıkta kararlılık var...

KAĞIDI BOŞ VERMEK: Okul hayatına boşvermek...

ÜMIT BESEN TEORİSİ: Ümit Besen'i severim, çok dinledim. Ama bu teoriye Ümit Bey'i herhangi bir kişi olarak dahil ettim, matematikteki x gibi yani. Çünkü bu düşünce aklıma geldiğinde yolda yürüyordum, karşıdan gelen adam da Ümit Besen'i andırıyordu, ondan böyle oldu. Gelelim teoriye: Ümit Besen'in alinyazısı yazılısı, hepimiz gibi. Peki, bu alinyazısında

"Bu adam şarkılar yazıp besteleyip söyleyecek" diye genel mi geçildi, yoksa her bir şarkısı da son notasına kadar planlandı mı? "Katlanırdım belki en derin yasa / Kolunda yabancı biri olmasa" diye nakşedildi mi Ümit Bey'in alınına? Kim, nasıl bilecek bunu? Bana kalırsa, her detay hesabedildi. Şarkıya gelince, ayrıllıktan ziyade koldaki yabancı koymuş adama. Yabancı dediği de ona yabancı, kızın yeni sevgilisi esasen. Peki ayrılık olup da kolda yabancı olmasa daha mı az koyardı? Evet, daha az koyardı...

ATEŞİN: Yaman kelime. Ateşli, coşkun, ateş renginde olan demek. Yaşatalım! (Ateşin, "Yine bir gülünhal" şarkısında geçer. Bir de 'kateşin' var, çayda bulunan faideli bir madde.)

HAYDAR HAYDAR: Üstad Ali Ekber Çiçek imzasını taşıyan "On Dört Bin Yıl Gezdim Pervanelikte" türküsü, yeryüzünün en dokunaklı ezgisidir, bu fakirin zannınca. Talkın adlı dostumuz ve Frank isimli ganalı arkadaşı, bu türküyü Belçika'da bir barda defalarca dinleyip ağlamışlar. "Sen neden ağlıyorsun" sorusuna Frank'in verdiği cevap: "Çok güzel çalıyor, ben ona ağlıyorum..."

YILLAR YILI: Hiç kimse hiçbir yazarın tutkunu olmamıştır, Cumhuriyet Kitap Eki'nin bulmacasını hazırlayan şahsın İbsen'i sevdiği kadar...

1207: Bu yılın 30 Eylül'ünde doğmuş yüce gönüllü Mevlana Celaleddin-i Rumi. Dünyaya gelmek mi O'na çöretti tüm

insanlığı 'Gel' demeyi? Biz ölümü hep gitmek sanırsınız, yoksa hakiki geliş ölüm müdür?

BURUK SAADET: Ben, beni çok seviyo sanıyordum, meğer o herkesi çok sever imiş...

SIFIR SIFIRA ÇARE: Futbol maçı içinde, orta hakemin her iki takım için de birer penaltı atma hakkı olsun, dilediği dakikada! Haa, gene de gol olmayabilir amma heyecan yaşanır! Saçma mı geldi? Madem saçma, o halde daha da coşalım, kornerleri de yan hakemler atsin yanın koyiim!

KADİM BİLGİ: "Of" demekten vazgeçip "Ah" demeliymişiz. Sizi bilmem. Ben ikna oldum...

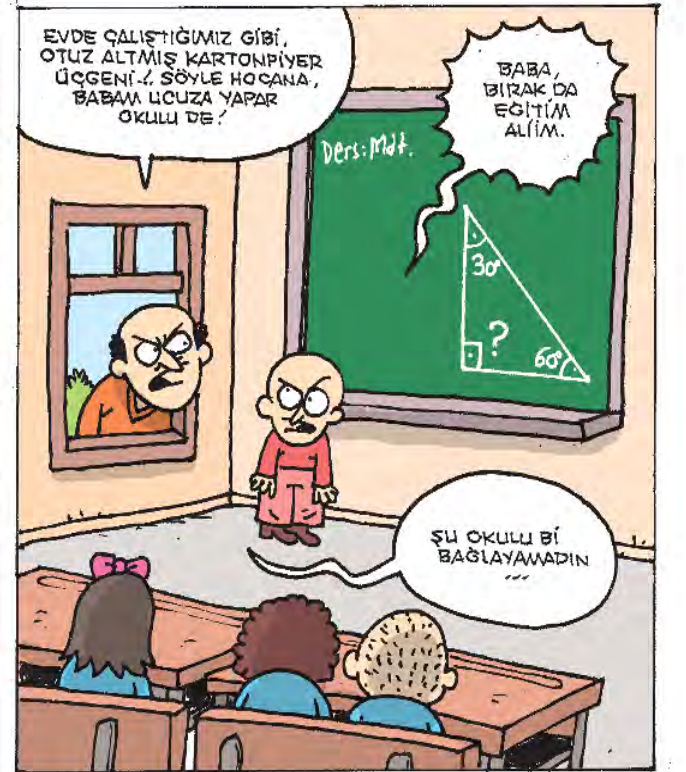
2018: Milletvekiliği hiç aklıma gelmedi fakat olur da Senato yeniden hortlarsa "Senatör"2 olmak isterim bak! Senatör Özdemiroğlu. Helelelelelelele...

AMANIN: Peki "Yalısapkını" diye kuş olsa ya, açık pencereden şimşek gibi girerek ve hızla yalayıp dilleyip gene süratle kaçarak...

BELİNDE ERKEK KOLU: Karadeniz ve mehtap sordular seni, nereyesun...

BELALTINDAN NOTLAR: Hakikaten her şeyde bir hayır var. Bir kaç yıl önce, bir tipin yaşgününde, rica üzerine sahne almış ve normal gösterimin dışında, 'ağır' esprilerden oluşan bir set yapmışım. Tamamen yetişkinler içindi. Geçen süre içinde o tipin niteliksiz bir denyo olduğunu anladım lakin bu fikir de aklımda kaldı. Geceyarısı Komedisi olarak tasarladığım bu 'sert' gösteriye hazırlanıyorum. Ekime yetiştirmeye çalışacağım...

Mustafa Satıcı

instagram.com/cenguenturk

CEM GÜVENTÜRK

BAZI İNSANLARDAN KURTULMAK İÇİN ÜSTLERİNDE ZEHİRLİ BİR ÖRÜMCEK VARMIŞ GİBİ DAVRANMAM GEREKİYOR

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

girdiği, Sharon Stone'un Sharon Emel'i yarattığı, cinlerin Medyum Memiş'i yarattığı, Memiş'in diğer cin sahiplerine dayak attığı, Levent Kırca'nın açlık grevini karnı bile acıkmadan bıraktığı, Erdoğan'ın vatandaşlara çiçek atarken omzunun çıktığı, Eşkiya filminde ağlamayanın odun sayıldığı, Kızıl Ordu Korosu'nun "Oynama Şıkıdım Şıkıdım" söylediği, Nokia'nın yılan oyununu telefonlarınıza yerleştirerek parmaklarımızı esir aldığı, polisin biber gazı kullanmaya başladığı, Hülya Avşar'ın Ricky Martin'e pandik attığı, Ebru Gündeş'in beyin kanaması geçirdiği, Tarkan'ın dişlerinin ayrık olduğu, Yonca Evcimik'in, "Okay yamaşıta kombamba..."'sına karşılık Çelik'in "Dum kah kah..." diye üzerimize saldırdığı bir dönemden söz ediyorum. Los del Rio şarkısı "Macarena", değer verdiğimiz insanları tanınamaz birer yaratığa dönüştürmüştü. Kabalık ve rükrüşlük ortalıkta kol geziyordu. Bir yandan nostalji kıymete binerken bir yandan Pimape'nin olağanüstü bir dünyevi sorun olarak evleri çerçevelemeye başlamıştı. Yeni yeni edinilen cep telefonları yüzünden, insanlar birbirlerine rezil telefon şakaları yapıyorlardı. Uzun yıllar sonra arkadaşlarını arayanlar seslerini değiştirip dakikalarca kimliklerini açıklamayarak (hatta bazen başka kimliklere bürünerek) karşıdaki insanlara sıkıntılı anlar yaşatmayı yerlere yatan bir şaka olarak algılıyorlardı. İşletilenler, şaka olasılığını hissederek, "saf" pozisyonuna düşmemek için şakaya ortak olmaya çalışmakla, "ya karşımdaki gerçekten kurumsal bir kimlikse" kaygısı arasında eriyip gidiyorlardı. Artık sayıları azalsa da o yıllarda on binlerce insan bu rezilliğe ortak oldu. Bir yanda kahaahalar bir yanda sıkıntı. Bu insanlar bugün hâlâ aramızda. Artık pek

ŞAKA TUTANAKLARI

Doksanların ikinci yarısı korkunç bir dönemdi. Kadir İnanır'ın Flash TV'de ana haberleri sunduğu, genç ve güzel kızların Sürahi Hanım taklidi yaparak gözlerimizin önünde eriyip gittiği, 900'lü hatları arayanların kötü tecrübelerini bir sır gibi toplumdaki sakladığı, emeklilerin Ziraat bankasını bırakıp Sayışal Loto kuyruklarına

telefon şakası yapamamaları da, işyerlerinde, evlerin içinde, balkon kenarlarında, içki sofralarında, plajlarda, havuz başlarında, ören yerlerinde türlü şakalara devam ediyorlar. Şakaya maruz kalanlar, "malzeme olduğu şakaya dâhil olamayan kompleksli insan" durumuna düşmemek için zoraki gülümsemeye çalışırken, bu vicdansızlar kahaahalarına devam ediyor. Allah taksiratlarını affetsin.

Aşağıda okuyacağınız sorgulama, yeni yeni edinilen cep telefonları yüzünden telefon şakalarının ayyuka çıktığı bu korkunç dönemde yapılmıştır. Tam tarihiyle 25 Eylül 1995'te. Sorgulamayı yapanın kimliği, telefon şakası yapan şahsın intikam alabileceği düşünülerek hâlâ gizli tutulmaktadır.

Şaka sahibi Serkan'ın sorgu tutanağı (1995)

"Telefonda sesinizi değiştirdiniz mi?" diye sordum. "Evet," dedi. "Ne amaçla yaptınız bunu?" diye devam ettim. Biraz tedirgindi, "Yani arkadaşşıma şaka yapmak istemiştım..." dedi. Notlarına göz attım, yüzüne bakmadan, "Sesinizi değiştirerek arkadaşınızı aradınız ve onu sanki bir kurumdan arıyormuş gibi kandırdınız, doğru mu?" dedim. "Evet, ama..." diyerek bir şeyler açıklamak istedi. "Ne kadar sürdü bu durum?" diyerek lafını kestim. "Nasıl ne kadar?" dedi. Tane tane açıkladım: "Arkadaşınızı sesinizi değiştirerek ve bir kurumdan ararmış gibi yaparak kandırmanız ne kadar sürdü?" "Ben kimseyi kandırmadım, sadece şaka..." diye başlayan cümlesini bu sefer bağırarak kestim: "Size ne kadar sürdüğünü sordum!" "Bilmiyorum ki, beş dakika falan herhalde..." diye cevapladı.

Titriyordu. Sandalyeyi yanına çekip ters pozisyonunda oturdum. Sanki bir az önce bağırın ben değilmişim gibi yumuşak bir sesle, "Peki, bu 5 dakika içinde, arkadaşınızın sıkıldığını, durumdan tedirgin olduğunu hissetmediniz mi?" diye sordum. Olanları hatırlamak ister gibi boşluğa dalarak, "Evet, sanırım biraz tedirgin oldu..." dedi. İstedğim cevap buydu, derhal soruyu genişlettim: "Peki arkadaşınızın tedirgin olmasından zevk aldınız mı?" Nefesi sıklaşıyordu. "Yani sonuçta bir şakaydı, zevk aldım ama sizin zevkten kastınız nedir tam anlamadım," dedi. Sahtekâr ama büyük bir kahaaha atarak sandalyeden kalktım. Art arda, "Demek anlamadınız..." diye kafamı sallayarak odada volta attım. Voltaların ardından pencerenin önüne giderek dışarıyı seyretmeye koyuldum. Ortamı geren bir iki dakikalık bu suskunluğun ardından arkamı dönmeden ağır ağır konuşmaya başladım. "Size şöyle anlatayım Bay..?" Cevap hemen geldi: "Serkan." Devam ettim: "Evet Bay Serkan, sizce ben şu anda sizi sorgulamaktan zevk alıyorum mu?" "Evet, galiba

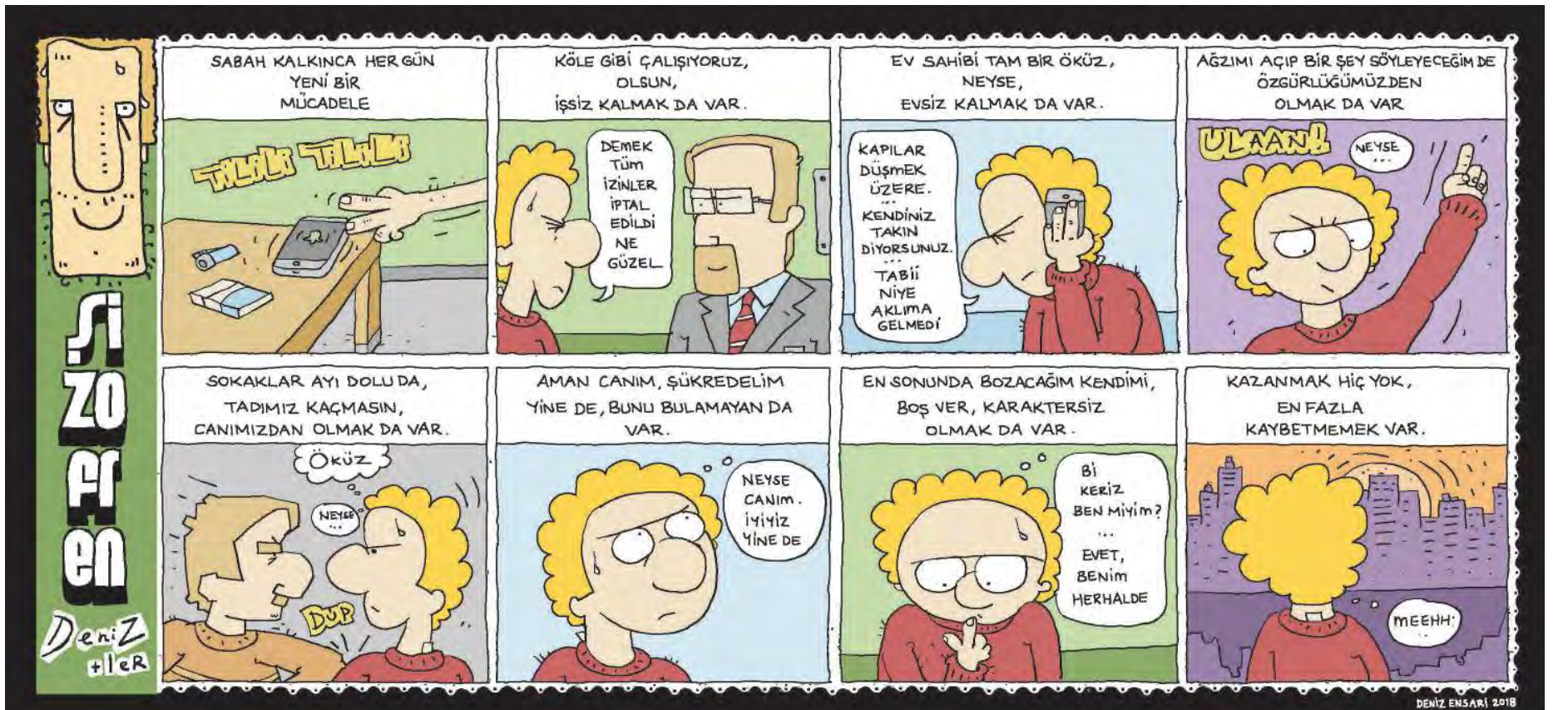

alıyorsunuz" dedi. "Doğru! Zevk alıyorum. Sizin şu an içinde bulunduğunuz durum, tedirginliğiniz, bir sonraki adımı tahmin edememekten kaynaklanan kaygılarınız, karşımda sorularımı cevaplarırken kontrol edemediğiniz ses tonunuz, benim kim olduğumu bilemeyeşinizin verdiği telaş ve en önemlisi, bütün bu zavallı haliniz içinde hâkimiyetin bende olması bana müthiş bir zevk veriyor..." Tam bu noktada yüzümü ona döndüm. "Tanıdığınız bir duygu bu, öyle değil mi Serkan?" diyerek masaya ellerimi koydum ("Bay Serkan'dan 'Serkan'a geçişimin sebebi otorite ve samimiyet arasında gidip gelerek aklını iyice bulandırmaktı").

Sorumu cevaplamayınca devam ettim: "O gün Bay Fırat'ı telefonda, siz beş dakika diyorsunuz ama tam yedi dakika boyunca kandırırken, bu duyguların hepsini yaşadınız. Hatta o kadar zevklendiniz ki, olaydan sonra bu şakanızı büyük bir gururla önünüze gelene anlattınız..." Olayı bu kadar ayrıntılarıyla biliyor olmam yaşadığı belirsiz kaygıları büyük bir korkuya dönüştürmeye başlamıştı. "Evet ama ben sadece şaka yapmak istemiştım..." derken gözleri doldu. Fırsatı kaçıramazdım, "Bana şaka deyip durmayın! Kandırma üzerine kurulu sığ şakalardan zevk alan insanların sorunu mizahi yetersizliktir!" diye bağırdım. Dudakları titriyordu. Kontrolü iyice kaybetmeye başladığını hissettiği için ufak bir çıkış yaparak dengeyi sağlamaya çalıştı:

"Kimsiniz siz? Ne hakla beni sorguluyorsunuz? Burası neresi?" Tam da istediğim sorulardı. Gülümseyerek doğruldum. "O gün arkadaşınız da defalarca size kim olduğunuzu sormuştu, ama sesinize gittikçe daha fazla gizem yükleyerek bu soruyu cevaplamadınız. O yüzden benim kim olduğum cevabını alamayacaksınız. Buranın neresi olduğu sorusuna gelince, bundan böyle buraya çok sık gelmek zorunda olduğunuz için cevaplayayım..." Burada bir es daha verdim. Beklediğim final anı gelmişti. Korku içinde açıklamamı bekliyordu. Ellerimi tekrar masaya koyarak yüzüne doğru eğildim ve en soğuk sesimle açıkladım: "Türlü Şakalarla Hayattan Vakit Çalanlar Mahkemesi" ndesiniz. Ve inanın cezanız çok ağır olacak."

Not: Mahkemenin adının biraz rüküş olması o yılların ironi anlayışına verilebilir. Sonuçta korkunç yıllardan bahsediyoruz. Oğuz Atay'ın baştan aşağı yanlış algılandığı, Dostoyevski'nin özlü söz sayıldığı, Bukowski'nin "böyle bir hayat var" sanıldığı, edebi metinlerin üç nokta içinde kaldığı yıllardan... İyi ki bitti o yıllar! Selamlar...

Hayat mayat

Ne acayip şey hayat. Bir gün varsın, diğer gün olmayabilirsin. Bazen kimse bunun farkına varmadan yaşıyor gidiyor. Bazense –cenazeler gibi- ortamlarda insanlar tekrar bir ayıyor duruma.

Hayat ne acaba? Anlık bir hatıra mı yoksa üst üste binen duygular mı? Hayat neye göre var? Organik yaşam mı yoksa, bir kayanın sahilde

beklemesi mi?

İşler karışık, sevgi gibi. Bazen sevgiye ya da aşka yeterli besleneceği yeri vermiyorsun. Aşk başlıyor, sonra devamında onu sulanmayan bir çiçek gibi öldürüyorsun, solduruyorsun. Aşk nedir hayatın içinde? Kendime soruyorum ama bir türlü kendime göre bir cevap bulamıyorum. Senin cevabın vardır illa ki...

Sevdiğin şeylere zaman ayırmak, o sırada da diğer sevdiğin şeylere zaman ayıramamak... En önemlisi insan. İnsansız olmuyor. İnsan yalnız hissediyor aniden. Hayvan mesela tamam ama insansız yaşam çok zor. Kendimi yalnız hissetmemek için bin türlü takla atıyorum. Belki herkes atıyordur, bilemiyorum.

Hayvan, bitki ya da başka bir şey, uzanabildiğinçe uzanyorsun. Bi şeye uzanmak istemen yeterli aslında. Kendine "iş"inden başka varoluşlar ekleyebilmek gerekiyor.

Sevdiğin şeyleri düşün, onlar da seni seviyorsa, onlara biraz daha özen göster, onlar da yaşasın yeşersin. İlla ki bir noktada mutluluk bekliyor seni.

Ama bir yandan da keşfedilecekmiş gibi yaşamaman lazım. İnsan kendi şansını kendi yaratıyor. Oynadıkça sahnedesin, çaldıkça varsın, düşündükçe bir şeysin. Kendi ilgilendiğin şeylere de bir ayarlama çek. Çünkü her şey hayatını kaydırabiliyor.

Vücudunu sev, o da seni sevecek. İnsan doğası çok güzel. Barfiks yapıyorsun mesela, bir süre yapmaya çalıştıktan sonra daha da yapabiliyorsun. Halter kaldırırıyorsun diyelim, ertesi gün daha çok halter kaldırabiliyorsun. Hayat gelişime açık. Sen ne kadar açkınsın?

Arkadaşlarını besle, onları düzeltmeye çalış, kötü bir şey yapmıyorsun. Senin fikrin de bir bakış açısı. Hayatta ne kadar çok bakış açın varsa, o kadar geniş görebiliyorsun.

Bugün bir kediyi sevsen, yarın köpeği de sevmek istiyorsun. Sevgi kendini geliştiriyor. Kendini sevmezsen çevrene de sevgisizlik yayıyorsun, kendini sev bence. Sonuçta bir arkadaşın olarak bunu sana söylemek hakkım.

Şımarıklık yap ama yeterince olsun, her şey bir denge içinde olmalı. Hayat zaten ne zaman gelecek, ne zaman gidecek belli değil. Varken anı yaşa, orada ol. Nefes al sakince, yapabilirsen meditasyon yap. Dalga geçme benimle, kendini odaklamak işin en önemli kısmı. Kendi içindeki sıkıntıları da görebilirsin, yaptığın yanlışları da. Kendine karşı açık ve objektif ol, yoksa işin karışır...

Dostlarına, ailene, sevdiklerine zaman ayır. Hayat demek zaman demek. Zamansız olmak istiyorsan zamanını yaşa. Sev ki sevebilir...

Bu hafta yazı biraz kısa oldu, ama üzülme az ama öz anlatmaya çalıştım derdimi. Senin de bir derdin vardır illa ki, onun üzerine git. Dengeye bul. Evden çok çıkmıyorsan, evden çık. Çok dışarı çıkıyorsan da biraz evde kal. Kendine bir bak. Belki bir gün kendin de sana bakacak ve kendinle göz göze geleceksin. Ozaman anlayacağız bir karınca ya da bir bitkiyle aramızda hiçbir fark yok.

Ha bir de bol su iç, çünkü hepimiz sudan geliyoruz. Bol da hareket et, üşenme. Üşenenler yapamıyor biliyorsun.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"arılar ışıkla sarhoş/ unutmuş balı kovani/ (...)girmesek bugün evden içeri kardeş/ girmesek evden içeri"
Rabindranath Tagore

"EĞRİ DENİZ"

Gündüz sanki, ama karanlık etraf. Her türlü koyu gri. Gökyüzü siyah. Karanlık karanlık dar, ıslak yokuşlar. Işıksız pencereyi eski, yarı harap evler. Dumanlar.Yine onlar gibi kapkara, epey yokuş aşağı eğri bir deniz. Kıpır kıpır, çalkantılı. (hayret, yokuş aşağı denize hiç şaşırmıyorum) Ortalıkta tek bir insan yok. Bir yere bir şeye yetişmem gerekiyor. Koşarken koşarken komşunun hızla çarptığı şiddetli çelik kapı sesi. Uyandım. Perdelerde güneş. (Ya temelli kalıp oralarda, düşmemek için koltukların kenarlarına sınıksız tutuna tutuna, o--en az 45 derece-- eğri denizden vapurla aşağı aşağı işe giderken...) Çok şükür komşu kapıyı abartılı bir hızla çarptı.(komşu komşunun külüne muhtaç) Sağolsun. Hep öyle kapatıyor kapıyı. Sanki hayata (dış dünya'ya) bir cevap verme biçimi.(gümmm, al sana) Asık bir surat. Daima. Herneyse. Neydi orası. Ne işim var oralarda. (Hayırdır inşallah denir) Neyse ki hızla unutuyorum. Sonra. Hele bir çay içeyim. Eğri, siyah deniz kalacak gibi ama işte maalesef. Herneye işaret ediyorsa artık. Rüya: hala çok az şey biliyoruz haklarında, binlerce, binlerce yıl geçti. "Yorumlanmamış rüya okunmamış bir mektup gibidir" Böyle yazıyormuş "Talmud'da. (Jung'da görmüştüm o çok çarpıcı tanımı) Ah o "okunmamış mektup"lar. Binbir çeşit. Hergece hergece... Zihnimde hepsini tıktırdığım o kıpraşan, titrek kutu. Epey diplerde. Mektup kutum. O okunmamış mektuplar orada hafif hafif eriye eriye birbirlerinin içlerine doğru yavaşça aka aka yapış yapış bir bulamaç haline... (çöp tepeleri patlardı eskiden İstanbul'un varoşlarında, öyle olmasın da maazallah) Zavallı bilinçaltım.

"Rüya kendi kendisinin yorumudur" Bu da yazıyormuş ama "Talmud'da. (yine aynı kitabından Jung'un) Bu iyi işte bak. Otursun, kendi kendisini yorumlasın. Kendi bilsin, kendini. Kendini hayra yorsun. Bana söylemesin. Rüyam. Tedirgin olurum: "...o eğri deniz var ya abi, o işte ekonomideki belirsizlikleri..." Sus. Rüyam. O kadar birebir olabilir mi? Eski dergilerin ekonomi sayfası grafikleri/ illüstratörleri olurdu. Ekonomi kötüye gidiyorsa diyelim haberde, fırtınalı hava, şimşekler, kargalar, uçan dolarlar gibi şeyler çizilerdi. (yanlış anlaşılmasın severdim o resimleri) Rüya larımı onlar mı resimliyor. Herneyse bilemiyorum. Zor mevzular. Belki de rüyam haklı. Başka konuya geçiyorum. Geçtim. Bu elektriksiz kalmış olduğum o karanlık dört gün var ya. Hani. Yazmıştım burda. (odalarda ışıksız/katıksız, viraneyim) İşte o günlerin vesile olduğu hoş bir mesele. (yazar her düştüğü yerden, bir avuç toprakla kalkıyor

maazallah--bir konuşan eşek sahibi de olmuşum, bedavadan, o karanlık sebebiyle, o da var--) İşte o günlerde. Bayramın ortasıydı. Şehir ana baba günü. (Antalya) Elektriklerim kesik. Dışarıda bir telefon şarj edebilmek bile imkânsız. Bütün kafelerde bütün prizler dolu. Tıklım

tıklım. Hepsinden bir kablo bir telefona uzanıyor. İnternetsiz de kalınca. Gittim bir gazete aldım. İtiraf ediyorum en az beş yıl falan olmuştur. Hiç almamıştım. Gazete. Rezillik. Aldım. Eve geldim. Dalıp gitmişim. Henüz yarısına dahi gelemeden, bir baktım hava kararıyor. Gün akşam oldu. Daha üç tane ilave var. Hava karardı. Nasıl özlemişim. Herşeyi, ama herşeyi okuyorum. Eleman arayanlar. Emlak ilanları. Hiç okumayacağım şeyler. Okuduğuma da inanıyorum. Daha fazla inanıyorum. Kağıda basılmış yazılar, resimler özel bir tür maddi gerçeklik kazanmış gibi daha çok etkiledi. (Kaza resimlerine internetten çok daha fazla üzüldüm, daha fazla içimi burktu) Tuhaf bir şekilde. Meğer o uçucu kaçıcı, yanıp sönen ışıklı noktalardan olma, el

hareketiyle bir meçhule gidip kaybolan o yazıları, resimleri falan tam olarak ciddiye alıyormuş beynim. İnternetteki.

Gazete kadar değil.Yani. Tam da inanmayarak. Hayretler içinde kaldım. "Olur mu canım gazeteye basmışlar" derlerdi teyzeler, amcalar çocukluğumun mahallelerinde, işin ciddiyetini belirten bir hafif çatık kaşlı bir ifade yüzlerinde.Yani gerçek. İşte:"Gazeteye çıkmış" Zihnimin bir kuytusunda onların o kavrayış biçimlerinin bir kalıntısı da duruyormuş hala demek. ("İnternette yazmışlar" aynı etkiyi yapmıyor) Tamam hadi ben neyse de; gazetelerin kendileri de "kendi internet siteleri" ni tam ciddiye almıyorlar. Kendi internet sitelerindeki o abukluklar, o hafiflikler gazetelerinde yok.Yalan'nın maskeli halleri; "Faydalı diye yiyoruz meğer o zararını bilerseniz ağzınıza sürmezsiniz" "O zarar?" Otuz tane resim tıklaman gerek "o zarar" için. Onlar yok.

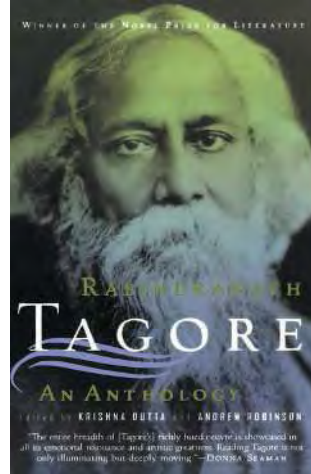
Kağıdın hisirtisini, katlanışını,

rüzgarını, dokusunu falan geçiyorum. Özetle: Gazeteye hayran oldum.Yeniden."Her gün alırım artık" falan dedim. "Gazetelerin internet sitesi olmasın canım ne gerek var

allalla...Yasak olsun, herkes gazete alsın" gibisinden radikal düşünceler falan da geçmedi değil aklımdan. Sonra. Bir iki gün aldıysam da... Bayram bitip de elektrik yeniden açılınca; köyde bırakıp gittiği, hiç arayıp sormadığı karısını beş yıl sonra ziyaret edip, "senin hakkını ödeyemem gülüm, kınalı kuzum" falan diye ağlaşmış bir gurbetçi gibi kendi Almanya'ya döndüm. (Gördün güzelleri

beni unuttun) Buralarda ekran ışı ışı.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

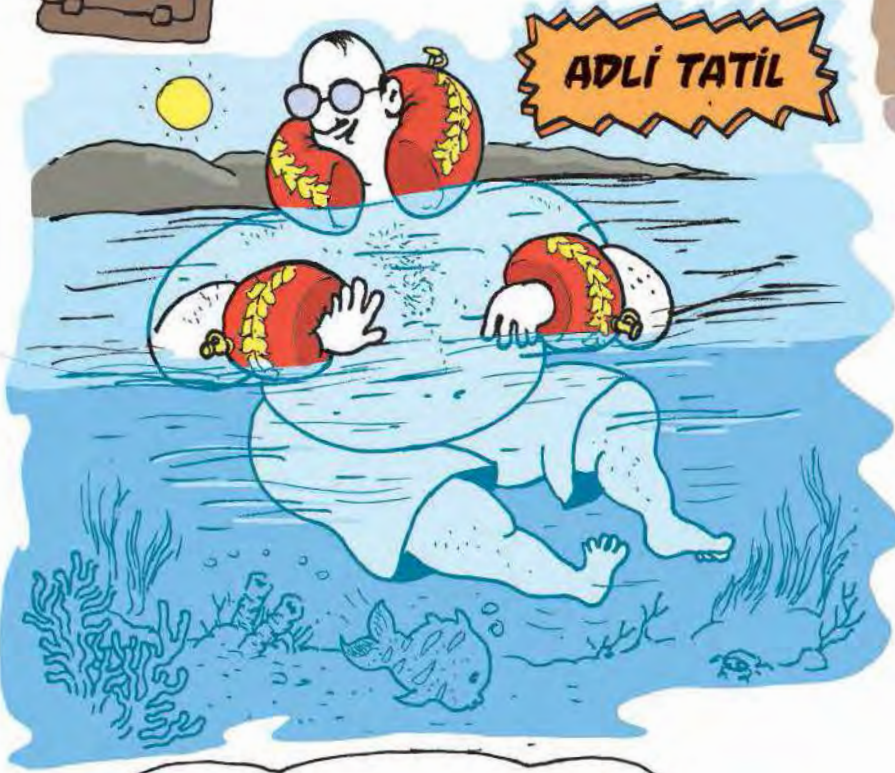

Rabindranath Tagore 1861-1941

Kabus/ Johann Heinrich Füssli (1741/1825)

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Yeni bir sen.

Sabah, arkadaşın bekar evinin bekar banyosunda alttan alta çürümüş, siyahlaşmış aynada kendimi izliyorum. Benim dün gece gelecek kuşaklara

miras bıraktığım vücut bu değildi. Gece boyunca mayalanmış, şişmiş, özensiz ve sevgisiz kurulmuş bir turşuya dönmüş. Oysa tanıyorum bu turşuyu. Kendi vücudum içinde yaşayan uzak, hayırsız ve alkolik bir akrabamızdır bu vücut. Arkadaşların evinde çok içtiğim, eve dönemediğim, çekyatlarda, üçlü koltuklarda, ya da ikili koltuklarda yattığım günlerin ertesinde habersiz çıkıp gelir. Sanki çekyattan bulaşan bir hastalık gibi suratıma yerleşir çehresi. Eskiden, üniversite yıllarında iki üç günde bir yer değiştirirdik. Yarisını ben, yarisını o okudu üniversitenin. Yaş ilerledikçe arkadaşların evinde kalma işini azaltmaya başladım. Neden:

1. Tasarım ayrıcalıklı bir zümrenin mülkiyetinde değildir, aksine tüm insanlığın kullanımına sunulmuş bir hediyedir. İnsanlar o hediyeyi alıyor, "a çok teşekkür ederim, ne gerek vardı, çok sağol, çok istediğim bir şeydi zaten" diye hediyeyi getiren medeniyetin yanaklardan öpüyorlar, sonra hediye paketiyle birlikte bir yerlere kaldırıyor ve bir daha yüzüne bakmıyorlar. Tanıdığınız biri yeni eve çıktı, siz de evine ilk kez giderken şık bir

hediye götürdünüz... Aynı eve ikinciye gittiğinizde gözleriniz o hediyeyi aramaz mı? Hediyeinizin kullanılmadığını, onun yerine çok çirkin vazoların, üzerinde "AH ALTINOLUK" yazan küllüklerin kullanıldığını görerseniz sinirlenmez misiniz? İçiniz sıkılmaz mı? İşte ben artık bazı evlerde böyle hissediyorum ve geceleri koltuklarında yatmak istemiyorum.

2. O altın çağlarımızda arkadaşların evinden çıkıp en fazla okula giderdik. Okulda ne diyecekler? Zaten taşra üniversitesinin orta kalite öğrencileriyiz. Ne diyebilirler? Hocaların "bizi seçtiğiniz için teşekkürler" demekten başka bir şey gelmiyordu ellerinden. "Bunun suratı şişmiş, ne biçim olmuş, bunun sosyal bilimler öğrenmeye hakkı yoktur, derhal atın bu öğrenciyi dışarı"

deme gibi bir durumları yoktu. Hele bir de dersle ilgili yarı alakalı bir soru sormaya gör... Seviliyordum, sosyal bilimlerin prensi gibi hürmet görüyordum. Oysa artık sabahları kalkınca işe gidiyorum. İş yerinin girişi ortaçağ şatolarının etrafındaki hendekler gibi timsahlarla dolu. "ERHAN HAYIRDIR? Elbiseler değişmemiş, yüzün gözün şişmiş, kötü olmuşsun. Dün akşam FAZLA KAÇIRDIN herhalde? Sen zaten biraz fazla içiyorsun

abi... Aslında spora başlasan... Benim artık spor bağımlılık oldu, her gün gitmeyince rahatsız oluyorum." diye toplanıyorlar cesedimin başına. Adım Erhan değil, benim adım Erman "Prens" Çağlar demeye bile fırsat bırakmadan yiyip

bitiriyorlar, "bu Erhan sorunlu bir tip galiba, alkol sorunu var" muhabbetini gerçekleştirmek için şirketin içlerine doğru kayboluyorlar.

3. Bebeğim huysuzlanıyor.

Aynadaki akrabam "Olan oldu, bunları düşünerek kaybedecek vaktimiz yok, şimdi çıkarsak işe ancak yetişiriz" diye beni uyarıyor. Doğru diyorsun dayı. Etrafıma bakıyorum; doğal

kaynaklar kurumuş, hayat bitmiş, geriye sadece akşam yenilen kabuklu fıstıkların kabukları kalmış. Burası artık bize bir ev olamaz, burada kalırsak ölürüz. Görünen ufuğun ötesine, bilinmeyene uzanacağız.

Bu civarı çok bilmiyorum. Taksiyle gelmiştim, taksiyle dönerim diye umuyordum. Ama bildiğim bir şey var; iş yerindeki timsahlara yem olmayacağım. Bugün değil. Sokağa çıktığım gibi önümden geçen ilk kelleşmeye başlamış, giyinmeyi bilmeyen, erkek giyim mağazaları o sene ne çıkarttıysa onu giyen adamın yakasına yapıştım, suratımı suratına yaklaştırıp "Günaydın, acil bir durum var. Bilsen sen bilirsin, burada yakınlarda lcaııkiki gibi mavi gibi, ltb olabilir, collezion olabilir, en yakın ne var? Sana benzemem lazım!" diye sordum. İşin ciddiyetini anlamış olacak, eliyle bir yerleri işaret etti, yüz metre sonra dedi.

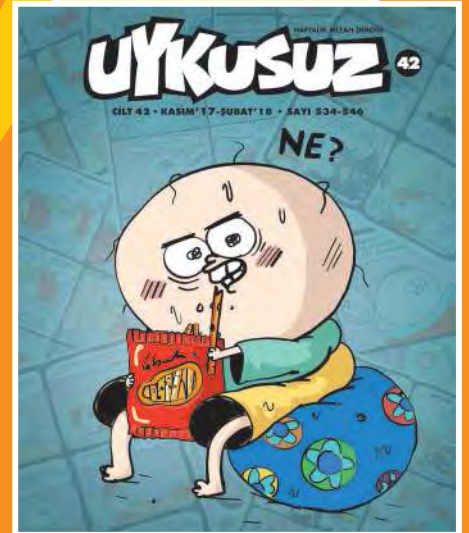
Henüz uyanmamış, kendini açamamış kasiyere günaydınlar diledim. Bana üzeri yazılı tişörtlerinizi gösterin, bana dar paça pantolonlarınızı gösterin. Benden yeni bir ben yaratacağız. Bu uzak akrabama benzeyen vücudu, kötü bir komedi filmi gibi giysi giydirerek bana benzeteceğiz. Beni bana benzeteceğiz.

**GAZETE
BAYİLERİNDE,
MARKETLERDE,
TÜM TÜRKİYE'DE**

**ÇIK
TI!**

**UYKUSUZ
CİLT 42
YAKINDA!**

Daha fazla ürün için

www.uykusuzdukkkan.com.tr

**UYKUSUZ
dükkan**

Haftalık Mizah Dergisi | 27 EYLÜL 2018 | Sayı: 578

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

GEYSU'YLA ORTAM ASSOS'A TATİLE GELMİŞLERDİR. KALDIKLARI PANSİYONDAN MEMNUNİYETSİZDİRLER. SANKİ ÜVEY EVLAT MUAMELESİ GORMEKTEDİRLER. ACABA ORANIN EN TELMAŞA PANSİYONUNA MI DENK GELMİŞLERDİR? BU HUZURSUZLUK HUZMELERİ İÇERSİNDE AKŞAM YEMEĞİ SOORASI KUMSALDA KEŞİF TURUNDADIRLAR

